

วิธีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

จัดทำโดย สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

โดยที่กระทรวงยุติธรรมจะดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐนำหลักการหรือประเด็นสำคัญของร่างกฎหมายไปรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามร่างกฎหมาย เพื่อประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ความจำเป็นในการตรากฎหมาย และการพิจารณาเสนอให้มีการตรากฎหมาย โดยต้องประกาศวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น และข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางที่เกี่ยวข้อง สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ในฐานะผู้รับผิดชอบในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงขอแจ้งวิธีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะขอรับฟังความคิดเห็นประกอบการเสนอให้มีการตรากฎหมาย ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. เสนอโดย กระทรวงยุติธรรม

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่ต้องการรับฟังความคิดเห็น ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้อง
- (๒) หน่วยงานของรัฐและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
- (๓) องค์กรหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
- (๔) องค์กรภาคเอกชนและผู้ปฏิบัติงานในองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ประชาชนทั่วไป

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม จะดำเนินการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ประกอบด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย <http://www.law.go.th> ซึ่งเหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนทั่วไป

(๒) รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบสารสนเทศของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม <http://www.oja.go.th> ซึ่งเหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนทั่วไป

(๓) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น โดยอาศัยวิธีการประชุมทางไกล (Video Conference) จำนวน ๑ ครั้ง ซึ่งเหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน องค์กรหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และประชาชนทั่วไป

(๔) มีหนังสือถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังความคิดเห็น ซึ่งเหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน และองค์กรหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

๒. ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

(๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย <http://www.law.go.th> มีระยะเวลาระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน - ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕

(๒) รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบสารสนเทศของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม <http://www.oja.go.th> มีระยะเวลาระหว่างวันที่ ๑๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๕

(๓) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น โดยอาศัยวิธีการประชุมทางไกล (Video Conference) จำนวน ๑ ครั้ง ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

(๔) มีหนังสือถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังความคิดเห็น ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

๓. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ สภาพปัญหา

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้พ้นโทษไม่สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขในสังคม โดยเฉพาะการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งงานหรือสถานประกอบการที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนภายหลังการพ้นโทษมาแล้ว คือ การที่บุคคลเหล่านั้นมีประวัติอาชญากรรมติดตัวที่ยากแก่การที่สังคมหรือผู้คนรอบข้างจะวางใจรับเข้าทำงาน อันเป็นเหตุให้ผู้เคยต้องโทษหรือเคยเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องโทษหรือผู้ต้องขังมิได้ส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารจัดการเรือนจำและกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น แต่ยังลดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านต่าง ๆ เนื่องจากผู้กระทำความผิดที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวล้วนเป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญ (Human Capital) ในการพัฒนาประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์การจัดการประวัติการกระทำความผิดนับตั้งแต่การเปิดเผยและไม่เปิดเผยซึ่งประวัติอาชญากรรม หรือการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยตลอดสำหรับคดีที่มีความสำคัญและกระทบต่อความสงบสุขของสังคมส่วนรวม เพื่อเป็นการสร้างความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสังคมและการให้โอกาสผู้กระทำความผิดในการกลับคืนสู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะเดียวกัน ประวัติอาชญากรรมก็เป็นข้อมูลสำคัญต่อการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งในชั้นสืบสวน สอบสวน จับกุม ตลอดจนการพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและปกป้องสังคมจากอาชญากรรมร้ายแรง การบริหารจัดการงานทะเบียนประวัติอาชญากรรมในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประวัติบุคคล ลายพิมพ์นิ้วมือ ตำหนิรูปพรรณของผู้กระทำความผิด และทรัพย์สินต่าง ๆ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นไปได้อย่างสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บ การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมเป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน การจะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงดังที่กล่าวมานั้น จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงถึงกันและมีความทันสมัย รวมถึงมีกฎหมายหรือแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน

๓.๒ ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

(๑) เพื่อแก้ไขปัญหาคัดค้านการจับกุมและเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่ยังคงมีความไม่ครบถ้วนและไม่เป็นปัจจุบัน ให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลหรือนำข้อมูลมาใช้เพื่อประโยชน์เพื่อการบริหารงานกระบวนการยุติธรรมร่วมกันได้

(๒) เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่ชัดเจนในการเปิดเผยประวัติอาชญากรรม หรือการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมถึงผู้พ้นโทษที่มีประวัติเคยกระทำความผิดที่ไม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติ

(๓) เพื่อเป็นการให้โอกาสผู้ที่เคยกระทำความผิดให้กลับมามีที่ยืนในสังคม

(๔) เพื่อเป็นการสร้างความปลอดภัยของสังคม การตรวจสอบ ดูแลความประพฤติของบุคคล ที่ต้องหาว่ากระทำความผิด หรือเคยกระทำความผิด เป็นกลไกสำคัญของการเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรม ของสังคมในอนาคต รวมตลอดทั้งการสืบหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

(๕) เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสม

๓.๓ หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. มีหลักการและเหตุผลว่าปัญหาสำคัญ ประการหนึ่งที่ทำให้ผู้พ้นโทษไม่สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขในสังคม โดยเฉพาะการไม่สามารถ เข้าถึงแหล่งงานหรือสถานประกอบการที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนภายหลังการพ้นโทษมาแล้ว คือ การที่บุคคลเหล่านั้นมีประวัติอาชญากรรมติดตัวที่ยากแก่การที่สังคมหรือผู้คนรอบข้างจะวางใจรับเข้าทำงาน อันเป็นเหตุให้ผู้เคยต้องโทษหรือเคยเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำ จึงมีความ จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์การจัดการประวัติการกระทำความผิด นับตั้งแต่การเปิดเผยและไม่เปิดเผยซึ่ง ประวัติอาชญากรรม หรือการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยตลอดสำหรับคดีที่มีความสำคัญและกระทบต่อ ความสงบสุขของสังคมส่วนรวม เพื่อเป็นการสร้างความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสังคมและการให้โอกาส ผู้กระทำความผิดในการกลับคืนสู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓.๔ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. มีสาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการ กำหนดคำนิยามของ “ประวัติอาชญากรรม” ว่าหมายถึง ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า กระทำความผิดในคดีอาญา กำหนดให้มีนายทะเบียน คือ ปลัดกระทรวงยุติธรรมและผู้ได้รับมอบหมาย กำหนดให้มีหน่วยงานกลาง คือ กระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รวบรวม จัดเก็บ เปิดเผยหรือไม่ เปิดเผยประวัติอาชญากรรม กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมเพื่อทำหน้าที่ ช่วยเหลือนายทะเบียน กำหนดเงื่อนไขกรณีที่ไม่ให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรม และฐานความผิดที่ต้อง ให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยตลอด รวมถึงการกำหนดบทกำหนดโทษ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ ดังกล่าวมีจำนวน ๒๘ มาตรา แบ่งเป็น ๖ ส่วนสำคัญ และบทเฉพาะกาล ได้แก่

คำนิยาม

หมวด ๑ การจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน

หมวด ๒ คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม

หมวด ๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

หมวด ๔ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

บทเฉพาะกาล

โดยสรุปสาระสำคัญในรายละเอียดได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำ พิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา นิยามคำว่า “นายทะเบียน” หมายความว่า ปลัดกระทรวง ยุติธรรมและให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว และนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม (มาตรา ๔)

๒. กำหนดให้กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่และอำนาจในการรวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่

เสมอ จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย พร้อมทั้งกำหนดให้มีนายทะเบียนรับผิดชอบในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม โดยคำสั่งของนายทะเบียนให้ถือเป็นที่สุด (มาตรา ๖ และ ๗)

๓. กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม มีรองปลัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมายเป็นประธานกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบายการจัดการและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งกำหนดรูปแบบการให้บริการ และการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม การให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ การประสานงาน และเชื่อมโยงข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาตามอำนาจหน้าที่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม รวมถึงพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นและเสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่นายทะเบียนเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘ ถึงมาตรา ๑๖)

๔. กำหนดห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่เจ้าของประวัติอาชญากรรมได้กระทำขึ้นในขณะที่เป็นเด็กหรือเยาวชน หรือนำไปพิจารณาให้เป็นผลร้ายหรือเป็นการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมไม่ว่าในทางใด ๆ และกำหนดห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมกรณีเจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาเมื่อเจ้าของประวัติมิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีกในระหว่างระยะเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน หรือศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมถึงให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้ (มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๑๙)

๕. กำหนดให้หน่วยงานที่ได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาไว้ตามอำนาจหน้าที่ เปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานอื่นได้ในกรณีเปิดเผยให้แก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งมีหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน ดำเนินคดี พิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานอื่นใดตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เปิดเผยให้แก่หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน และเปิดเผยให้แก่หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ตุลาการ พนักงานอัยการ องค์การวิชาชีพตามกฎหมาย หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๐)

๖. กำหนดให้สามารถเปิดเผยประวัติอาชญากรรมต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ หรือต่อหน่วยงานรัฐ ในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต โดยให้มีการร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมต่อนายทะเบียน (มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒)

๗. กำหนดฐานความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงที่ต้องมีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยตลอด ดังนั้นแม้เจ้าของประวัติอาชญากรรมจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้วก็ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ (มาตรา ๒๓)

๘. กำหนดพฤติการณ์ที่ต้องมีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยตลอดหากผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรมร้ายแรง โหดร้ายทารุณ หรือกระทำความผิด มีลักษณะเป็นผู้กระทำความผิดติดนิสัย และได้กระทำความผิดที่ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือจิตใจ หรือล่องละเมียดทางเพศต่อเด็กและสตรี ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคม และการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉพาะการผลิต จำหน่าย นำเข้าหรือส่งออก แม้เจ้าของประวัติอาชญากรรมจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้วก็ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ (มาตรา ๒๔)

๙. กำหนดบทลงโทษสำหรับบุคคลต่าง ๆ ได้แก่ บทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการเก็บ ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ทำการใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ บทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีหน้าที่หรือบุคคลทั่วไปที่ล่วงรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้อื่นและนำไปใช้ หรือเปิดเผย โดยมีชอบด้วยกฎหมาย โดยทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย และบทลงโทษสำหรับบุคคลที่ล่วงรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่พ้นแล้วตามมาตรา ๑๘ และนำไปใช้หรือเปิดเผย โดยทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย เว้นแต่เป็นการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อสารมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น เป็นการกระทำที่ไม่มีความผิด (มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๒๗)

๑๐. กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้การพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานที่มีประวัติอาชญากรรมดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการเปิดเผยในกรณีเจ้าของประวัติมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา (มาตรา ๒๘)

๓.๕ บุคคลซึ่งได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบ

ในร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. จะก่อให้เกิดการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระ แก่บุคคลหรือหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของประวัติอาชญากรรม

(๑.๑) หลักการของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. คือการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม (ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา) เพื่อเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้พ้นโทษสามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขในสังคม โดยเฉพาะการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งงานหรือสถานประกอบการที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนภายหลังการพ้นโทษมาแล้ว คือ การที่บุคคลเหล่านั้นมีประวัติอาชญากรรมติดตัวที่ยากแก่การที่สังคมหรือผู้คนรอบข้างจะวางใจรับเข้าทำงาน อันเป็นเหตุให้ ผู้เคยต้องโทษหรือเคยเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะโดยหลักจะไม่ให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรม แต่ยังคงมีประวัติอาชญากรรมบางประเภทที่เป็นการกระทำความผิดร้ายแรง ซึ่งแม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา แล้วก็ให้เปิดเผยได้ เช่น ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ เว้นแต่ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ ความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี เฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำโดยเจตนา ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น หรือเป็นการกระทำชำเรากับเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีหรือไม่เกินสิบสามปี ซึ่งมีใช้ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะ

ยินยอมหรือไม่ก็ตาม ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ เป็นต้น รวมไปถึงหากผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรมร้ายแรง โหดร้ายทารุณ หรือกระทำความผิด มีลักษณะเป็นผู้กระทำความผิดติดนิสัย และได้กระทำความผิดที่ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือจิตใจ หรือล่องล่เมิดทางเพศต่อเด็กและสตรี ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคม และการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉพาะการผลิต จำหน่าย นำเข้าหรือส่งออก แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้ว ก็เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้

กรณีที่ให้เปิดเผยได้ในฐานความผิดหรือพฤติการณ์เหล่านี้ เพื่อเป็นการป้องกันสังคมจากภัยอาชญากรรมร้ายแรง เจ้าของประวัติอาชญากรรมจึงอาจได้รับผลกระทบในการถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพที่จะไม่ได้รับโอกาส ในการเข้าประกอบอาชีพบางประเภท เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสมดุลระหว่างการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้มีความเหมาะสม

(๑.๒) เจ้าของประวัติอาชญากรรมอาจได้รับความเสี่ยงจากการที่ผู้มีหน้าที่ในการเก็บใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม หรือผู้ที่ล่วงรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรมนำไปใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายได้เช่นกัน ในร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. จึงได้มีการกำหนดบทกำหนดโทษไว้ในหมวด ๕ เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลประวัติอาชญากรรมของเจ้าของประวัติอาชญากรรม ซึ่งจัดเป็นข้อมูลส่วนบุคคล โดยได้กำหนดบทลงโทษตามแนวทางของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เว้นแต่เป็นการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการ สื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น เหล่านี้จะถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่มีความผิด

(๑.๓) เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ได้กำหนดนิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” หมายถึง ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา โดยเจ้าของข้อมูลประวัติอาชญากรรมจะได้รับผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในกรณีที่มีการเปิดเผยในกรณีดังกล่าว หากเจ้าของประวัติอาชญากรรมเป็นผู้ที่กระทำความผิดจริงและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วต่อหน่วยงานภายนอก เพื่อเป็นการคุ้มครองสังคมในช่วงระยะเวลาห้าปีนับแต่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิด กรณีนี้อาจทำให้เจ้าของประวัติอาชญากรรมต้องเสียสิทธิในการที่หน่วยงานจะพิจารณา รับเข้าทำงานได้เช่นกัน แต่เมื่อพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาเมื่อเจ้าของประวัติมิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีกในระหว่างระยาระยเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน จะห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมทันที ซึ่งหลังจากระยะเวลาห้าปีแล้ว เจ้าของประวัติอาชญากรรมจะได้รับประโยชน์ในการสมัครเข้าทำงาน เนื่องจากข้อมูลที่ปรากฏต่อหน่วยงานภายนอกจะต้องปรากฏว่า “ไม่มีประวัติการกระทำความผิด”

(๒) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

(๒.๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ด้วยระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ ข้อ ๔ กำหนดให้หน่วยงานเอกชนหรือบุคคลใดสามารถขอให้มีการตรวจสอบประวัติพนักงานลูกจ้างของตน ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. มีผลบังคับใช้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. และต้องมีการแจ้งให้ภาคประชาชนหรือภาคเอกชนที่มาขอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ

อาชญากรรมทราบถึงแนวทางการดำเนินการขอข้อมูลที่ถูกต้อง ซึ่งในช่วงแรกของการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวอาจเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่แก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญา ทำให้ต้องมีภาระหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งมีหน้าที่ในการสอบสวน ดำเนินคดี พิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เปิดเผยให้แก่หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน และเปิดเผยให้แก่หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ตุลาการ พนักงานอัยการ องค์การวิชาชีพตามกฎหมาย หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๒.๒) กระทรวงยุติธรรม

ก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระแก่กระทรวงยุติธรรมที่จะต้องมีหน้าที่ในการ ๑) รวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม ๒) แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ ๓) จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย เพื่อป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลประวัติอาชญากรรมไปใช้ผิดวัตถุประสงค์และมีให้ผู้ที่ไม่มีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรม รวมทั้งระบบป้องกันการแก้ไข ทำให้เสียหายหรือทำลายข้อมูลประวัติอาชญากรรมโดยไม่ชอบหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต พร้อมทั้งกำหนดให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นนายทะเบียน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการ ทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผย ประวัติอาชญากรรม ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดหน้าที่และภาระที่เพิ่มมากขึ้นแก่ปลัดกระทรวงยุติธรรมและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ โดยกระทรวงยุติธรรมอาจต้องเพิ่มจำนวนบุคลากรและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยเฉพาะ

(๓) หน่วยงานหรือผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายให้ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับ ใบอนุญาต และภาคเอกชน โดยหลักจะไม่สามารถทราบข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้กระทำความผิดตาม ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. หากเข้ากรณี ดังนี้

(๓.๑) เจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน

(๓.๒) พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา เมื่อปรากฏว่าเจ้าของประวัติ มิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีกในระหว่างระยะเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุม ของพนักงานสอบสวน

(๓.๓) ศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

เว้นแต่กฎหมายกำหนดให้เปิดเผยได้กรณีเป็นฐานความผิดที่ร้ายแรง ดังนั้น หน่วยงานไม่ว่าจะเป็นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะไม่สามารถขอข้อมูลประวัติอาชญากรรมได้ในทุกกรณีอีกต่อไป แต่มีข้อจำกัดและเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด แม้ว่าตามระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวล ระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ ข้อ ๔ จะกำหนดให้หน่วยงานเอกชนหรือบุคคลใดสามารถขอให้มีการตรวจสอบประวัติพนักงานลูกจ้างของตนได้ก็ตาม ทั้งนี้ เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อการให้ออกาส ผู้กระทำความผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ โดยกำหนดให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีหน้าที่ต้องร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมต่อนายทะเบียน

๓.๖ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๓.๖.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

(๑) การกำหนดให้ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมกรณี ๑) เจ้าของประวัติได้รับการล้างมลทินแล้ว ๒) พันระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา โดยเจ้าของประวัติมิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีกในระหว่างนั้น หรือมิได้อยู่ในระหว่างการถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน ๓) ศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ทำให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสที่จะได้รับการจ้างงานมากขึ้น เนื่องจากเห็นว่ากรณีต่าง ๆ เหล่านี้เป็นกรณีไม่ร้ายแรงและสามารถกลับตัวกลับใจได้ ส่งผลให้ภาคธุรกิจมีการรับคนเข้าทำงานมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจในเวลาต่อมา และการที่ผู้พ้นโทษได้กลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ไม่เป็นภาระของสังคม และไม่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำนั้น จะนำมาซึ่งการสร้างสังคมที่มีความปลอดภัย ลดภาระของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและงบประมาณของรัฐ ซึ่งรัฐสามารถนำงบประมาณดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ ประกอบกับเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งภายในและนอกประเทศ

(๒) การมีระบบการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่ดีขึ้น มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรับผิดชอบเรื่องการจัดการประวัติอาชญากรรมไว้โดยตรง คือ กระทรวงยุติธรรม พร้อมทั้งมีรูปแบบกระบวนการทำงานที่มีลักษณะการบูรณาการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลประวัติอาชญากรรม ทำให้เป็นการลดงบประมาณภาครัฐ ลดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลงได้

๓.๖.๒ ผลกระทบต่อสังคม

(๑) การจัดการเรื่องประวัติอาชญากรรมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการให้โอกาสผู้กระทำความผิดกลับคืนสู่สังคม โดยประวัติอาชญากรรมถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญต่อการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งในชั้นสืบสวน สอบสวน จับกุม ตลอดจนการพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและป้องกันสังคมจากอาชญากรรมร้ายแรง การบริหารจัดการงานทะเบียนประวัติอาชญากรรมในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประวัติบุคคล ลายพิมพ์นิ้วมือ ตำหนิรูปพรรณของผู้กระทำความผิดและทรัพย์สินต่าง ๆ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าการสร้างระบบและการบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากรรมเป็นไปเพื่อการสร้างความปลอดภัยของสังคมผ่านการตรวจสอบ ดูแลความประพฤติของบุคคลที่ต้องหาว่ากระทำความผิดหรือเคยกระทำความผิด รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญของการเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมของสังคมในอนาคต รวมตลอดทั้งการสืบหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

(๒) เมื่อประเทศไทยมีกฎหมายกลางรองรับในเรื่องการจัดการประวัติอาชญากรรม และมีหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการจัดการข้อมูลโดยตรง ทำให้ข้อมูลไม่กระจัดกระจาย เป็นระบบ และมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บ รวบรวม ตลอดจนการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้หรือเปิดเผย จึงเป็นการอำนวยความสะดวกและความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชน

(๓) เปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดได้กลับไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ และไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งจะเป็นการสร้างสังคมปลอดภัย และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุขและสร้างประโยชน์แก่สังคมเช่นเดียวกับบุคคลอื่นทั่ว ๆ ไปในสังคม

๓.๗ เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ และการกำหนดโทษอาญา

๓.๗.๑ เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ประกอบด้วยหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาหรือข้อมูลประวัติอาชญากรรม สืบเนื่องจากกระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม จัดเก็บเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม พร้อมทั้งการแก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรมให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และกำหนดให้นายทะเบียน คือปลัดกระทรวงยุติธรรมรวมถึงผู้ได้รับมอบหมาย ที่จะมีหน้าที่ในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่สำคัญในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม ซึ่งหากร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ จำนวนการยื่นคำร้องขอประชาชนในการขอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมจะมีเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องมีคณะกรรมการเพื่อช่วยในการพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นและเสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่นายทะเบียนเกี่ยวกับการพิจารณาคำร้องดังกล่าวเพื่อประสิทธิภาพในการพิจารณาลั่นกรองคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมก่อนเสนอนายทะเบียนตามแนวทางเดียวกับกองทะเบียนประวัติอาชญากรรม หรือตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งนายทะเบียนจะมีหน้าที่เปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามคำสั่งของคณะกรรมการ รวมถึงได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการจัดการและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรม ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงระเบียบหรือประกาศที่เกี่ยวข้อง ประสานงานและเชื่อมโยงข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาตามอำนาจหน้าที่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม

๓.๗.๒ เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

จำเป็นต้องมีการกำหนดโทษทางอาญา เพื่อเป็นมาตรการบังคับแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการเก็บ ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาหรือข้อมูลประวัติอาชญากรรม เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลแต่ละคน จำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครอง และข้อมูลเหล่านี้ไม่ควรถูกนำไปเผยแพร่ให้บุคคลใดโดยที่เจ้าของข้อมูลไม่ให้ความยินยอม เว้นแต่เป็นการเปิดเผยต่อหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีเป็นหลัก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดโทษทางอาญาเพื่อมาบังคับกรณีเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการเก็บ ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาหรือข้อมูลประวัติอาชญากรรมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษ และกำหนดโทษกรณีเป็นบุคคลทั่วไปหรือเป็นเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้มีหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูล แล้วไปกระทำการใด ๆ หรือไปล่วงรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาหรือข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้อื่น และนำไปใช้หรือเปิดเผย ต้องระวางโทษ เนื่องจากการกระทำเหล่านี้เป็นการละเมิดสิทธิของเจ้าของข้อมูล และเป็นการกระทำที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนและมีผลกระทบต่อส่วนรวม โดยเป็นการกำหนดอัตราโทษเทียบเคียงกับกรณีบทกำหนดโทษทางอาญาในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

เอกสารประกอบร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.



ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.



รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย



รายงานผลการศึกษาประกอบร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.